

О.О. Спіркіна

МИКОЛА НЕГОДА: ЖИТТЯ ТА ТВОРЧІСТЬ

Розглянутий життєвий і творчий шлях відомого українського поета, прозаїка, драматурга та громадського діяча Миколи Негоди. Особливо підкреслюються патріотизм письменника, його любов до рідного краю, історичної спадщини нашого народу, традицій та звичаїв українців. Показано неімовірну працьовитість і талант представника Черкаської творчої інтелігенції.

Ключові слова: поет, прозаїк, драматург, письменник, громадський діяч, традиції та звичаї, творча інтелігенція.

Нині, на хвилі національного відродження, інтелігенція в Україні перебуває на вістрі суспільно-політичного і культурного життя, впливаючи на його характер і тенденції розвитку. Чітку громадянську позицію зайняла, зокрема, літературна інтелігенція. Її роль як творця нових культурних цінностей в умовах національно-духовного відродження невинно зростає. Враховуючи це, вважаємо за необхідне висвітлити життєвий і творчий шлях видатного українського поета, прозаїка, драматурга та громадського діяча Миколи Тодосійовича Негоди.

Життю і творчості митця присвячені сторінки в ряді літературних довідників [1–5], антологіях [6], посібниках [7], книгах краєзнавчого характеру [8], його ім'я занесене до «Української літературної енциклопедії» [9]. Але більшість статей про М.Т. Негоду – публіцистичні, написані його земляками, черкаськими письменниками і журналістами В.Т. Поліщуком [10], С.Л. Носанем [11–13], П.П. Линовицьким [14] та іншими [15–20] для періодичних видань, або інтерв'ю, яке дали журналістам його друзі [21, 22], мемуари [23] та автобіографічна повість [24]. Таким чином, різнобічність і багатогранність його постаті ще не достатньо вивчена. Тож, на нашу думку, доречно та необхідно дослідити історію життя і творчість відомого земляка – нашого сучасника М.Т. Негоди, насамперед, у культурологічному та історичному аспектах.

9 січня 1928 р. в с. Бузуків (тепер у складі с. Степанки) Київської (нині Черкаської) області в селянській родині народився Микола Тодосійович Негода [25]. Маленьким хлопчиком він пережив голодомор 1932–1933 рр. Про ті важкі часи він розповів у поемі «Студене сонце» та в автобіографічній повісті «Сповідь перед собою» [24]. Урятували його від голодної смерті старші брат і сестра, які відвезли Миколу до м. Черкас. Напівпритомного хлопчика знайшов міліціонер та відвів його до дитячого будинку, де той прожив два роки. Після повернення додому деякий час Микола Негода не міг ходити до школи, тому що не мав взуття, але навчався вдома самостійно.

У третьому класі Бузуківської початкової школи М.Т. Негода почав писати вірші та листуватися з поетом-академіком П.Г. Тичиною. З березня 1939 р. він надіслав відомому радянському поетові свого першого вірша «Найкраще ім'я» (про Сталіна) [26, арк. 6–7]. Вірш був без рими, на що вказав П.Г. Тичина юному поетові. Невдовзі між ними зав'язалася переписка, яка переросла в багатолітню дружбу. Про їхнє листування стало відомо завдяки замітці «Академік і учень», що вийшла в черкаській газеті «Прапор комуни» за 27 січня 1941 р. [8, с. 209].

Варто зазначити, що М.Т. Негода через усе своє життя проніс щирю вдячність та повагу до П.Г. Тичини, вважав його своїм учителем і другом. Школярем він надсилав йому листи та вірші, а в дорослому віці писав статті про поета [27], листувався з ним і його дружиною [28]. Уже після смерті літератора у листі до його дружини Л.П. Тичиною, М.Т. Негода писав: «... Так хотілося віддячити йому за всі турботи, особливо в мої дитячі роки. Я ж лишився б поза школою, якби не він. Павло Григорович, одержавши листа від мене, учня третього класу, написав у районо, директору школи, аби вони звернули увагу й допомогли такому-то...» [29, арк. 16].

На початку Великої Вітчизняної війни М.Т. Негоді було лише 13 років, але він активно включився в боротьбу з ворогом: у період із січня 1942 р. до січня 1944 р. був підпільником, зв'язківцем у секретаря підпільного райкому партії С.Н. Пальохи, розвідником партизанського загону під командуванням П.А. Дубового, що базувався в Холодноярському лісі. Був поранений. За проявлений героїзм та мужність молодий юнак був нагороджений двома орденами Великої Вітчизняної війни II ступеня, орденом «За мужність» III ступеня і медалями [30, арк. 5зв.].

Невдовзі після визволення Черкащини від німецько-фашистських загартників М.Т. Негода розпочав журналістську діяльність, не маючи навіть атестата про середню освіту: з листопада 1944 р. працював у редакції газети «Черкаські вісті», а з березня 1947 р. – відповідальним секретарем смілянської газети «Червоний стяг» [8, с. 210].

Лише в 1949 р. М.Т. Негода екстерном склав усі іспити за середню школу й одразу вступив до Київського державного університету імені Т.Г. Шевченка на факультет журналістики. Уже з першого курсу він працював у штаті редакції газети «Київська правда», друкувався в журналах «Вітчизна», «Дніпро», «Зміна». Але в 1952 р. М.Т. Негода перевівся до Літературного інституту імені О.М. Горького (м. Москва) при Спілці письменників СРСР, який закінчив у 1956 р. Необхідно зауважити, що його перша збірка віршів «Ростуть сини» (1955 р.) вийшла під час навчання в інституті. А в 1956 р. він був прийнятий у члени Спілки письменників СРСР.

Після отримання диплома М.Т. Негода повернувся до м. Черкас, де редагував альманах «Дніпрові зорі», тривалий час працював головним редактором обласного літературного об'єднання, а з 1977 р. до 1988 р. очолював Черкаське об'єднання Спілки письменників УРСР і провадив літературну діяльність.

М.Т. Негода – автор багатьох поетичних творів, пісень, художньої та документальної прози, перекладів та публіцистики; у його доробку – довершені драматичні твори, романи, повісті, поеми.

Тематика його творів пронизує всі сфери культурного життя українського народу. Насамперед це, звісно, різнобічно висвітлена тема Великої Вітчизняної війни, безпосереднім учасником якої він був сам (третя частина роману «Холодний Яр», поема «Син віку», вірші «Побратимова клятва», «Сучасна балада», «Пішли на фронт» та ін.).

Не оминула творчість М.Т. Негоди і Шевченкіани. Найкращим його твором на цю тему була драматична поема «Дума про Кобзаря». Ця тема була наскрізною в поемі «Амангуль» і циклі віршів «Тарасовими шляхами». Крім того, деякі його вірші про Т.Г. Шевченка стали піснями («Тарасова мати», «Тарасова верба» і багато інших). Науковець В.Т. Поліщук відмічав, що саме вірші-пісні про Кобзаря, серед яких вірш «Очі Шевченка», можна віднести до кращих здобутків поета в цій темі [23]. Доречно згадати, що, згідно з рішенням виконавчого комітету Черкаської міської ради за № 59 від 25 лютого 1992 р., було подане клопотання Комітету з Державних премій України ім. Т.Г. Шевченка в галузі літератури, журналістики та мистецтва про присвоєння Державної премії за 1991 р. черкаському композиторові М.В. Плашкевичу і поетові М.Т. Негоді за створення ними вокально-хорового триптиху «Тарасова верба», «Тарасова мати», «Тарасова земля», але нагорода не була їм присуджена [31, арк. 252].

На вірші М.Т. Негоди [25] написано багато пісень. Найвідоміша серед них – «Степом, степом...» (музика – А.М. Пашкевича, виконання – Народної артистки України О.П. Павловської) [30, арк. 2, 5, зв.-6], вона стала своєрідним реквієм у колишньому СРСР. Щороку, під час ушанування пам'яті полеглих у жорстоких боях Великої Вітчизняної війни, обов'язково звучала ця пісня.

У 1969 р. Черкаське обласне управління культури, письменники О.Є. Корнійчук та І.Л. Ле подали клопотання на присудження авторам та виконавиці пісні «Степом, степом...» Державної премії України імені Т.Г. Шевченка, але вона не була їм присуджена [32, арк. 6; 33, арк. 1–3]. У 1998 р. М.Т. Негоду було нагороджено пам'ятним знаком «За заслуги перед містом Черкаси» II ступеня за значний художньо-публіцистичний доробок, за творчі здобутки поета шевченківської тематики, поета-пісняра та автора пісні-реквієму «Степом, степом...».

На слова М.Т. Негоди написано немало інших відомих пісень, а саме: «Летять білі чайки», «Земле моя, земле», «Над колискою сина», «За полем розлогим», «Тоне море неозоре», «Молодість ветеранів», «Чигиринська дума» та ін. Цікавою і показовою є доля пісні «Діброва зелена»: як правило, її називають народною, хоча слова написав М.Т. Негода.

Ще однією темою творчості поета був Б. Хмельницький і боротьба українського народу за незалежність під його проводом. Так, наприклад, до 400-ліття від дня народження Б. Хмельницького М.Т. Негода написав драматичну поему «Гетьман» (1995 р.). Потрібно зазначити, що вона, а також збір-

ка поезій «Чорний біль» (1994 р.), були відзначені обласною літературно-публіцистичною премією «Берег надії» імені В.А. Симоненка.

Історія рідного краю – тематика творчості митця, яка цікавила його все життя. До прикладу, майже півстоліття мучила М.Т. Негода тема волелюбного Холодного Яру, аж поки не розкрилася його твором «Отаман Мамай» (2005 р.) про одного з найяскравіших лицарів боротьби за українську волю, інтелігента, вчителя і науковця Я.П. Щирицю, легендарного «отамана Мамая» із с. Боровиця Чигиринського району. Його інший історичний роман «Божа кара» про події 1980–1990-х рр. на Черкащині, крах імперсько-радянської системи вийшов друком у 2005 р. А подіям Помаранчевої революції була присвячена збірка «Новолітуймо», у якій відтворені проблеми нашого сьогодення.

Але його першим історичним романом був «Холодний Яр» (1971 р.), який до сьогодні викликає неоднозначну реакцію з боку як істориків, так і читачів [34]. Не є дивним, що в 1970-ті рр. роман нещадно розкритикували в пресі та на партійних зборах, через що М.Т. Негода отримав свій перший інфаркт [35, арк. 6]. Водночас не можна було стверджувати, що митець зазнавав у цей період утисків чи переслідувань із боку КДБ. Більше того, в цей час М.Т. Негода як очільник Черкаського літературного об'єднання п'ять разів обирався депутатом обласної ради спочатку по Канівському, а згодом – по Васютинському виборчому округу.

На думку автора, особливе місце у творчості М.Т. Негоди посідають його твори, присвячені відомому українському митцю Д.Г. Нарбуту, – поема «Нарбутівка» і документальна повість «Данило Нарбут» (1996 р.).

Прикметним є те, що дружба двох відомих українських митців була пронесена ними крізь усе їхнє життя.

У 1998 р. в М.Т. Негоди стався другий інфаркт. У результаті тривалої хвороби поет отримав І групу інвалідності. Під час його перебування в лікарні помер Д.Г. Нарбут, а родичі та друзі М.Т. Негоди ще декілька місяців приховували від поета смерть його друга [35, арк. 213, зв.-214].

М.Т. Негода – Заслужений діяч мистецтв України, володар пам'ятного знака «За заслуги перед містом Черкаси» II ступеня – пішов із життя 11 вересня 2008 р. Він зробив вагомий внесок у розвиток української літератури. Свій багатогранний талант митець віддав служінню українському народові, літературі, культурі, все своє життя служив національному духовному відродженню незалежної України.

Черкащани шанують і поважають славетного земляка. Його ім'я занесене до Галереї Слави м. Черкаси, а на кладовищі була встановлена пам'ятна стела (художник і скульптор черкасець Є. Терехов).

Таким чином, Микола Тодосійович Негода – справжній син свого народу, український інтелігент, який через усе життя проніс любов до України, який робив все від нього залежне, щоб відродити українські традиції, українську мову, українське минуле. На нашу думку, надзвичайно важливо вивчати життя таких непересічних людей, як М.Т. Негода, для того, щоб молоде по-

коління українців на прикладі їхніх життів та творчості розвивалося, зростало, викохувало в собі любов до Батьківщини, рідного краю, українського народу. Не можливо побудувати сильну, високоморальну державу без покоління патріотів, відданих синів та доньок свого народу, неньки-України.

Список використаних джерел

1. Микола Негода // Письменники України : Довідник. – К., 1996. – С. 208.
2. 22 червня – 9 травня. Письменники України у Великій Вітчизняній : Біобібліографічний довідник / Ред. кол. : П. Воронько, О. Гончар. – 1980. – С. 241.
3. Негода Микола Тодосійович // Письменники Радянської України : Біобібліографічний довідник / Авт.-упоряд. В. К. Коваль, В. П. Павловська. – К. : Радянський письменник, 1981. – С. 116.
4. Микола Негода // Письменники Радянської України / Упоряд. О. В. Килимник, О. І. Петровський. – К. : Радянський письменник, 1976. – С. 242.
5. Негода Микола Тодосійович // Українські письменники : Біобібліографічний словник : У 5 т. – К., 1965. – Т. 5. Радянська література. – С. 190.
6. Микола Негода // Антологія української поезії : У 6 т. – К., 1985. – Т. 5. Українська радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу 1933–1958 рр. – С. 369–371. – [Біографічна довідка].
7. Гілочка : Посібник-хрестоматія / Авт.-упоряд. В. Т. Поліщук. – Черкаси: [б.в.], 2002. – С. 202–210.
8. Бушин М. І. Черкаський край в особах: 1941–2001: місто Черкаси / М. І. Бушин, Є. П. Єрмілов. – Черкаси : Вид-во «ЦНТЕІ», 2005. – Кн. 9. – С. 209–211.
9. Косян В. Х. Негода Микола Тодосійович / В. Х. Косян // Українська Літературна Енциклопедія : У 5 т. – К., 1995. – Т. 3. – С. 474–475.
10. Поліщук В. Т. «Хай час розсудить...»: до 70-ліття М. Негоди / В. Т. Поліщук // Холодний Яр. – 1998. – № 8. – С. 69–73.
11. Носань С. «Степом, степом...» / С. Носань // Літературна Україна. – 1998. – 22 січня. – С. 4.
12. Носань С. Миколі Негоді – 60 / С. Носань // Літературна Україна. – 1998. – № 2. – С. 4.
13. Носань С. «Ой, Дніпре, дай сягнути зору!» / С. Носань // Черкаська правда. – 1988. – № 6. – С. 4.
14. Линовицький П. Антонівки на столі майстра / П. Линовицький // Місто. – 1995. – 22 грудня. – С. 10.
15. Дробний І. Миколі Негоді – 75 / І. Дробний // Літературна Україна. – 2003. – 13 березня. – С. 5.
16. Ювілей письменника // Місто. – 1998. – 8 січня. – С. 2.
17. Трохименко В. Своє 75-річчя зустрів старійшина письменників Черкащини Микола Негода / В. Трохименко // Нова доба. – 2003. – 10 січня. – С. 3.
18. Трохименко В. Пісня «Степом, степом...» принесла Миколі Негоді світову славу й повернула кохання / В. Трохименко // Нова доба. – 2003. – № 7. – С. 4–5.
19. Репешко А. Пісня про подвиг / А. Репешко // Черкаський край. – 1994. – 2 липня. – С. 8.
20. Костенко В. Балада про солдатів. Легендарну пісню «Степом, степом...» якимось порівняли з твором Кобзаря / В. Костенко // Дзеркало тижня. Україна. – 2008. – № 10. – 14 березня.

21. Титаренко Л. Павловська О.: «Степом, степом...» – це не просто пісня : [Інтерв'ю з Ольгою Павловською] / Спілкувалася Л. Титаренко // Голос України. – 1994. – 8 жовтня. – С. 8.
22. Карнарук Л. Помер Микола Негода у лікарні : [Інтерв'ю з Лесею Нарбут] / Спілкувалася Л. Карнарук / Л. Карнарук // Газета по-українськи. – 2008. – № 695. – 19 вересня.
23. Наш Микола Негода / Упоряд. та ред. В. Т. Поліщук. – Черкаси : Вид. Ю. А. Чабаненко, 2009. – 214 с.
24. Негода М.Т. Сповідь перед собою [Текст] / Микола Негода. – Черкаси : Вид. Чабаненко Ю.А., 2006. – 301 с. : портр.
25. Державний архів Черкаської області (далі – ДАЧО), ф. Р-6025, оп. 1, спр. 10.
26. Центральний державний архів-музей літератури і мистецтва України (далі – ЦДАМЛМ України). – Ф. 464. – Оп. 1. – Спр. 9371.
27. ЦДАМЛМ України. – Ф. 464. – Оп. 1. – Спр. 15149.
28. ЦДАМЛМ України. – Ф. 464. – Оп. 1. – Спр. 6957.
29. ЦДАМЛМ України. – Ф. 464. – Оп. 1. – Спр. 16522.
30. ДАЧО. – Ф. Р-6025. – Оп. 1. – Спр. 18.
31. Архівний відділ департаменту управління справами Черкаської міської ради. – Ф. Р-159. – Оп. 4. – Спр. 950.
32. ЦДАМЛМ України. – Ф. 979. – Оп. 1. – Спр. 242.
33. ЦДАМЛМ України. – Ф. 979. – Оп. 1. – Спр. 248.
34. ЦДАМЛМ України. – Ф. 743. – Оп. 1. – Спр. 1.
35. ДАЧО. – Ф. Р-6025. – Оп. 1. – Спр. 9.

References

1. Mykola Negoda // Pys'mennyky Ukrainy: dovidnyk. – K., 1996. – S. 208.
2. 22 chervnya – 9 travnya. Pys'mennyky Ukrainy u Velyki Vitchyznyani: biobibliografichny dovidnyk / red. kol.; P. Voron'ko, O. Gonchar; red. kol.: [ta in.]. – 1980. – S. 241.
3. Negoda Mykola Todosiyovych // Pys'mennyky Radyans'koi Ukrainy: biobibliografichny dovidnyk /Avt.-uporyad. V.K. Koval', V.P. Pavlovs'ka. – K.: Radyans'ky pys'mennyk, 1981. – S. 116.
4. Mykola Negoda // Pys'mennyky Radyans'koi Ukrainy / Uporyad. O.V. Kylymnyk, O.I. Petrovs'ky. – K.: Radyans'ky pys'mennyk, 1976. – S. 242.
5. Negoda Mykola Todosiyovych // Ukrains'ki pys'mennyky: biobibliografichny slovnyk: V 5 t. – K., 1965. – T. 5. Radyans'ka literatura. – S. 190.
6. Mykola Negoda // Antologia ukrains'koi poezii: V 6 t. – K., 1985. – T. 5. Ukrains'ka radyans'ra poezia. Tvory poetiv, yaki vviyshly v literaturu v 1933-1958 rr. – S. 369-371. – [Biografichna dovidka].
7. Gilochka: posibnyk-chrestomatia / avt.-uporyad. V.T. Polishchuk. – Cherkasy: [B. v.], 2002. – S. 202-210.
8. Bushyn M.I. Cherkas'ky krai v osobach: 1941-2001: misto Cherkasy / M.I. Bushyn, Ye.P. Yermilov. – Cherkasy: Vyd-vo «TsNTEI», 2005. – Kn. 9. – S. 209-211.
9. Kosyan V.Ch. Negoda Mykola Todosiyovych / V.Ch. Kosyan // Ukrains'ka Literaturna Entsyklopedia: V 5 t. – K., 1995. – T. 3. – S. 474-475.
10. Polishchuk V.T. «Khaj chas rozsudyt' ...»: do 70-littya M. Negody / V.T. Polishchuk // Kholodny Yar. – 1998. – № 8. – S. 69-73.

11. Nosan' S. Stepom, stepom / S. Nosan' // Literaturna Ukraina. – 1998. – 22 sichnya. – S. 4.
12. Nosan' S. Mykoli Negodi – 60 / S. Nosan' // Literaturna Ukraina. – 1998. – № 2. – S. 4.
13. Nosan' S. «Oj, Dnipre, daj syagnuty zoru!» / S. Nosan' // Cherkas'ka pravda. – 1988. – № 6. – S. 4.
14. Lynovyts'ky P. Antonivky na stoli majstra / P. Lynovyts'ky // Misto. – 1995. – 22 grudnya. – S. 10.
15. Drobny I. Mykoli Negodi – 75 / I. Drobny // Literaturna Ukraina. – 2003. – 13 bereznya. – S. 5.
16. Yuvilej pys'mennyka // Misto. – 1998. – 8 sichnya. – S. 2.
17. Trohymenko V. Svoye 75-richchya zustriv stariyshyna pys'mennykiv Cherkashchyny Mykola Negoda / V. Trohymenko // Nova Doba. – 2003. – 10 sichnya. – S. 3.
18. Trohymenko V. Pisnya «Stepom, stepom ...» prynesla Mykoli Negodi svitovu slavu i povernula kohannya / V. Trohymenko // Nova Doba. – 2003. – № 7. – S. 4-5.
19. Repeshko A. Pisnya pro podvyg / A. Repeshko // Cherkas'ky kraj. – 1994. – 2 lypnya. – S. 8.
20. Kostenko V. Balada pro soldativ. Legendarnu pisnyu «Stepom, stepom ...» yakos' porivnyaly z tvorom Kobzarya / Volodymyr Kostenko // Dzerkalo tyzhnya. Ukraina. – 2008. – № 10. – 14 bereznya.
21. Tytarenko L. Pavlovs'ka O.: «Stepom, stepom ...» – tse ne prosto pisnya: [interv'yu z Ol'goyu Pavlovs'koyu] / spilkuvalas' L. Tytarenko // Golos Ukrainy. – 1994. – 8 zhovtnya. – S. 8.
22. Karnaruk L. Pomer Mykola Negoda u likarni [interv'yu z Leseyu Narbut] / spilkuvalas' L. Karnaruk / Lyubov Karnaruk // Gazeta po-ukrains'ky. – 2008. – № 695. – 19 veresnya.
23. Nash Mykola Negoda / Uporyad. ta red. V.T. Polishchuk. – Cherkasy: Vydavets' Yu.A. Chabanenko, 2009. – 214 s.
24. Negoda M.T. Spovid' pered soboyu [Tekst] / Mykola Negoda. – Cherkasy: Vyd. Chabanenko Yu.A., 2006. – 301 s.: portr.
25. Derzhavny arhiv Cherkas'koi oblasti (dali – DACHO), f. P-6025, op. 1, spr. 10.
26. Tsentral'ny derzhavny arhiv-muzhej literatury i mystetstva Ukrainy (dali – TsDAMLM Ukrainy), f. 464, op. 1, spr. 9371.
27. TsDAMLM Ukrainy, f. 464, op. 1, spr. 15149.
28. TsDAMLM Ukrainy, f. 464, op. 1, spr. 6957.
29. TsDAMLM Ukrainy, f. 464, op. 1, spr. 16522.
30. DACHO, f. R-6025, op. 1, spr. 18.
31. Arhivny viddil departamentu upravlinnya spravamy Cherkas'koi mis'koi rady, f. R-159, op. 4, spr. 950.
32. TsDAMLM Ukrainy, f. 979, op. 1, cspr. 242.
33. TsDAMLM Ukrainy, f. 979, op. 1, spr. 248.
34. TsDAMLM Ukrainy, f. 743, op. 1, spr. 1.
35. DACHO, f. R-6025, op. 1, spr. 9.

Стаття надійшла до редакції 30.10.2013 р.

О.А. Спиркина

Николай Негода: жизнь и творчество

Рассмотрен жизненный и творческий путь известного украинского поэта, прозаика, драматурга и общественного деятеля Николая Негоды. Особенно подчеркиваются патриотизм писателя, его любовь к родному краю, историческому наследию нашего народа, традиций и обычаев украинцев. Показано невероятное трудолюбие и талант представителя черкасской творческой интеллигенции.

Ключевые слова: поэт, прозаик, драматург, писатель, общественный деятель, традиции и обычаи, творческая интеллигенция.

O.O. Spirkina

Mykola Negoda: Life and Creativity

It is devoted to the course of life and career of the well-known Ukrainian poet, novelist, playwright and public figure Mykola Negoda. The famine of 1932-1933 years is mentioned here as a part of his life. His correspondence and friendship with a prominent Soviet poet P.G. Tychna is paid special attention to in the article. The participation of M.N. Negoda in the Great Patriotic War is shown. The long-standing friendship between M.T. Negoda and D.G. Narbut is spoken about. The themes of his literary works are characterized here. Especially it is underlined the writer's patriotism, his love to the native land, the historical heritage of our nation, the Ukrainians' traditions and customs. It is shown the unbelievable zeal and talent of the representative of the Cherkasy creative intelligentsia. The main idea of the article is the importance of the study of the life and creativity of such talented Ukrainians as M.T. Negoda for the formation of the national revival of the Ukrainian people. Historical figures' lives and activities influence directly their progeny's formation of national identity and patriotic education.

Key words: poet, novelist, playwright, writer, public figure, traditions and customs, creative intelligentsia.